Kuulkaamme tämän sunnuntain evankeliumia Luukkaan evankeliumin mukaan vuoden 2020 Raamatunkäännöksestä.
Halleluja – Raamatun luku - Halleluja

Jeesus jatkoi matkaa ja kulki Jerikon halki. Kaupungissa asui mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli tullimiesten johtaja ja hyvin rikas. Sakkeus yritti päästä näkemään Jeesuksen, mutta pienikokoisena hän ei nähnyt mitään väkijoukon takaa. Niinpä hän juoksi muiden edelle ja kiipesi sykomoripuuhun nähdäkseen Jeesuksen, koska tiesi tämän kulkevan sitä kautta. Kun Jeesus tuli kohdalle, hän nosti katseensa ja sanoi: »Sakkeus, tule kiireesti alas. Minun pitää majoittua tänään sinun taloosi.»

Sakkeus laskeutui kiireesti ja toivotti Jeesuksen riemuissaan tervetulleeksi. Kaikki, jotka näkivät tämän, sanoivat paheksuen: »Meni sitten majoittumaan syntisen miehen luokse.» Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi: »Herra, minä annan puolet omaisuudestani köyhille. Jos olen kiristänyt joltakulta ylimääräistä, maksan sen takaisin nelinkertaisesti.» Jeesus sanoi: »Tänään tämän talon väki on pelastunut. Onhan Sakkeuskin Abrahamin jälkeläinen. Ihmisen Poika tuli etsimään ja pelastamaan nimenomaan sen, joka on kateissa.»

Rakkaat Kristityt
Kiitän teitä rippikoulunuoret tämän juhlan järjestämisestä ja kutsusta tulla mukaan.
Kiitän Parikkalan seurakuntaa siitä, että saan olla tässä ja jakaa kanssanne ajatuksia tämän 50 vuotisjuhlakokouksen, ja Päivän evankeliumin pohjalta.
Hyvillä mielin muistan kesää 1976. Täällä oli silloinkin aktiivinen seurakunta, joka otti tuoreen papin ystävällisesti vastaan. Minulla oli useita hyviä työtovereita, Ahokkaan Irjasta lähtien

Kun kuulin tästä tapahtumasta niin Psalmin 122 sanoin
Ilo valtasi minut, kun kuulin sanan:

Me lähdemme Herran huoneeseen!
Tai virren sanoin On riemu, kun saan tulla
sun, Herra, temppeliis,
sun porteistasi käydä
sisälle pyhyyksiis.

Teillä jotka olette tätä juhlaa järjestäneet on myös varmasti tyytyväinen hyvä mieli kun useamman kuukauden ponnistus ja järjestelyt ovat toteutuneet ... ja nyt olemme tässä Herran huoneessa Saaren kirkossa – monien täällä olevien rippikirkossa ei vain teidän 1976 konfirmoitujen..

Ilo ja tyytyväisyys – ilo ja kiitollisuus ... te saitte yhteyden rippikoulutovereihin ja saitte näin suuren osan koolle...

2. Evankeliumimme tänään on tuttu katkelma Luukkaan evankeliumia… ja jos Luukkaan evankeliumia hivenen tiivistäisi niin muutaman muunkin asian ohella myös sana ilo on yksi kantava teema/asia
Ilo on yksi Luukkaan evankeliumin erityissanoista. Evankelista iloitsee toistuvasti siitä, että sanoma pelastuksesta saavuttaa ihmisiä sekä liittää heidät takaisin yhteisön jäsenyyteen –

2. Evankeliumin aikaansaama ilo on tarkoitettu kaikille, ja se kuuluu Luukkaan kertomuksissa ja vertauksissa alusta loppuun.
Kun Maria sai tiedon Jeesuksen syntymästä
Enkeli tuli sisään ja sanoi hänelle: »Terve, Maria! Ilo täyttää sinut, sillä Herra on kanssasi!»
Ja kun Jeesus nousi taivaaseen
Hän vei oppilaat ulos kaupungista, Betaniaan asti. Siellä hän kohotti kätensä ja siunasi heidät. Siunatessaan hän alkoi etääntyä oppilaista, ja hänet kohotettiin taivaaseen. Oppilaat kumarsivat maahan asti ja palasivat sitten riemuissaan Jerusalemiin. He pysyttelivät temppelissä ja ylistivät Jumalaa.

Tässä tämän päivän kertomuksessa Jeesus on matkalla Jerusalemiin. Hän pysähtyy Jerikossa ja kohtaa vihatun publikaanien esimiehen Sakkeuksen. Kohtaamisen lopuksi hän lupaa:

»Tänään tämän talon väki on pelastunut. Onhan Sakkeuskin Abrahamin jälkeläinen. Ihmisen Poika tuli etsimään ja pelastamaan nimenomaan sen, joka on kateissa.»

Jeesus ei pelkästään huomannut puussa piileskelevää miestä, vaan hän näki myös tämän salattuun sisimpään saakka. Jeesus katsoi häneen, puhui hänen sydämelleen ja kosketti hänen elämänsä kipukohtaa.
Jeesus ei vain nopeasti moikannut tai kysynyt – mitä
Sakkeus mitä sinulle kuuluu --
Jeesus ei vain näin nopsaan tervehtinyt. Vaan.
Jeesus todella pysähtyi ja kohtasi Sakkeuksen.

Uuden käännöksen mukaan meni majoittumaan syntisen miehen luokse. Jeesus sai kokea monipuolisen vieraanvaraisuuden – yösijan ja täysihoidon – yhteyttä monipuolisesti ja jossa oleellisessa osassa oli juuri ateriointi

Välimeren maissa yhdessä syöminen oli ja on äärettömän tärkeää ja enemmänkin sosiaalinen tapahtuma kuin pelkkää vatsan täyttämistä.

3. Olen tästä lukenut mutta myös sen itse kokenut, kun esimerkiksi kerran Israelin matkalla ajoimme pikkubussilla beduiiniteltan luo ja kun ihmettelimme mitä on meneillään …
meidät kutsuttiin sisälle isoon telttaan – oli häät ja meidät vaatimalla vaadittiin jäämään hääjuhlaa…

no jäimme toki ja saimme elää todeksi vieraanvaraisuutta – me aivan ventovieraat suomalaiset.

Sivuhuomiona täytyy sanoa ja --

5. kaiken totuuden nimissä on hyvä sanoa omana henkilökohtaisena kokemuksena että, kyllä myös meillä täällä Karjalassa on tämä sama. Saadessani vierailla Saarella kodeissa – oli vieraanvaraisuus ja ystävällisyys – käsinkosketeltava ja suussa maistuvaa..
Mutta juuri myös siellä Lähi-Idässä..

3. Jeesuksen suora kehotus Sakkeukselle tulla kiireesti puusta alas
ja lupaus
ja majoittua hänen kotiinsa, sai aikaan täydellisen mielenmuutoksen.

Jo ennen kuin Jeesus ehti sanoa mitään muuta, Sakkeus oli mennyt itseensä ja päättänyt, miten hän sovittaa tekonsa. Sakkeus näki Jeesuksen rakkauden täyttämän katseen, kuuli hänen kutsunsa ja koki kääntymyksen.

Syvällä sydämessään hän tajusi tehneensä väärin. Hän oli ottanut tai otattanut liikaa veroja ja laittanut niitä niin sanotusti omaan taskuunsa. Hän oli suostunut omaa etuaan ajatellen/ajaessaan yhteistoimintaan miehittäjän kanssa.

6. Sakkeus ymmärsi, että se mitä hän sai Jeesukselta – siinä - siinä pelastuksen lahjassa
ei ollut mitään hänen hyvyyttään.
Se oli puhdasta Jeesuksen hyvyyttä ja armoa. Häntä ei moitittu siitä mitä hän oli tai mitä hän edusti tai mitä hän oli tehnyt.

Jeesus kohtasi Sakkeuksen sellaisena kuin Sakkeus oli. Ennen kohtaamista ei ollut vaatimuksia jonkin protokollan täyttämisestä

Se mikä aiemmin olisi ollut täysin mahdotonta sen Sakkeus ilmaisi sanoessaan.

»Herra, minä annan puolet omaisuudestani köyhille. Jos olen kiristänyt joltakulta ylimääräistä, maksan sen takaisin nelinkertaisesti.

Jeesus meni Sakkeuksen kotiin ja osoitti näin, että ihmisarvo kuuluu kaikille – anteeksianto kuuluu kaikille – mahdollisuus aloittaa alusta ja uudelleen
se kuuluu kaikille,

5. Evankeliumi ei kerro Sakkeuksen myöhemmistä vaiheista, eikä sillä ole merkitystä tekstin viestin kannalta. Sakkeuksen elämän jatko voisi olla mielenkiintoinen asia tietää mutta asian pointti on juuri siinä mitä tapahtui siinä hetkessä Jeesuksen ja Sakkeuksen kohdatessa. He kohtasivat ilman ennakkoehtoja

7. Tänään me emme ole sakkeuksia – me olemme kuitenkin ihmisiä kuten hän oli.
Meillä ovat omat puutteemme, syntimme ja omat vajavuudet. Osa meistä on julkista tietoa niin, että sen jotkut tai useat näkevät.
Osa meistä on sellaista joka on ulospäin salattua mutta jonka Jumala kuitenkin tietää ja tuntee.
Aivan kuten tänään lausuimme synnintunnustuksessa.

Sinä näet kaiken väärän,
senkin, mitä itse en näe.

Synninpäästön sanat
Alttarilta kuulemamme synninpäästön sanat ”Jumala antaa armossaan kaikki sinun
syntisi anteeksi”

sisältävät saman minkä Jeesus sanoi Sakkeukselle

»Tänään tämän talon väki on pelastunut. Onhan Sakkeuskin Abrahamin jälkeläinen. Ihmisen Poika tuli etsimään ja pelastamaan nimenomaan sen, joka on kateissa.»

Tähän liittyy tietysti tälle sunnuntaille annettu aihe seurakuntiemme Jumalanpalveluksissa
Kutsu Jumalan valtakuntaan.

Se kutsu kuuluu kaikille – se on osoitettu kaikille.
ja se on kutsu yksittäiselle ihmiselle – ja niin mekin sen tänään kuulemme.

Evankeliumi ilosanoma kuuluu kaikelle .. kenenkään ei tule eikä tarvitse sulkea itseään sen ilon ulkopuolelle...

7. Kasteen yhteydessä luetaan usein Evankeliumista Markuksen mukaan
”Sallikaa lasten tulla minun luokseni ... älkää estäkö heitä.”

8. Vanhemmat sallivat lapselleen tulla Jeesuksen luo – tulla kastetuksi kolmiyhteisen Jumalan nimeen.
Kyllä se salliminen kuuluu myös kaiken ikäisille. Me saamme sallia Jumalan armon ja rakkauden olla totta myös omassa elämässämme ei vain lastemme tai lastemme lasten elämässä.

Hyvät entiset nuoret
Kovin paljoa en muista .. konfirmaatiojuhlastanne ...
Varsinaista puhetta en päässyt pitämäänkään koska meillä oli seurakunnassa vieraileva saarnamies... Ja sehän oli Oli hyvä.
Vieraileva saarnaaja Se helpotti nuoren papin paineita.
Puheitten valmistus ei ole koskaan helppoa ja nopeaa ...
juuri koulusta tultua - ensimmäisessä työpaikassa se oli vieläkin isomman työn takana – toki iloisen sellaisen.

Niin -- tiedän kuitenkin esittäneeni teille kutsun .. saman minkä tänään myös kuulemme Heikki pastorin sanovan ennen ehtoollista

8. Kaksi kertaa sanoin teille tulkaa
Ensin sanoin
Tulkaa tänne alttarin ääreen tunnustamaan yhteinen kristillinen uskomme*
9. sekä ennen ehtoollista – ehtoollisen asetussanojen jälkeen

Tulkaa sillä kaikki on valmistettu..
Sillä kaikki on valmistettu – niin oli silloin kuin on tänään.
Ilo – taisin sanoa jotta se kulkee Luukkaalla koko ajan mukana ... Iloitsemme myös tästä – siitä, että kaikki on todella valmistettu.

Tunnustakaamme yhteinen kristillinen uskomme apostolisen uskontunnustuksen sanoin

.....

Ja viimeiset sanat seurakuntakodilla Akonpohjassa

Hyvät nuoret ja vanhemmat
Viimeinen asia. Profeetta Jesaja kirjoittaa kaiken ikäisille hyvät sanat ja hyvän asian.
Jääköön sinulle rippilapseni ja jääköön meille kaikille muistolauseena tähän päivään ja huomiseen

"Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan." [1]

Tämä jae lupaa Jumalan huolenpidon ja läsnäolon ihmisen koko elämänkaaren ajan, aina vanhuuteen ja harmaantumiseen asti.
Ja senkin jälkeen